

Cuprins

<i>Cuvânt-înainte</i> – Statele Unite ale Americii la răscrucea istoriei (dr. Alexandru Cristian)	9
<i>Prefață</i> – Să învățăm America, împreună cu Simona M. Vrăbiescu Kleckner (Sorin Roșca Stănescu) . . .	13
<i>Mulțumiri și recunoștință</i>	17

PARTEA I

Evoluția mișcării de stânga în SUA și Donald Trump

1. Începutul mișcării de stânga în America	25
2. Președinții Johnson și Nixon. Violența stângii	29
3. Președinții Carter, Reagan și G.H. Bush. Stânga de la violență la infiltrare	35
4. Activitatea stângii sub președinții Clinton, G.W. Bush și Obama	41
5. Apariția lui Donald Trump. Zvonul „collusion“, Hillary Clinton, Benghazi	51
6. Zvonul: dosarul Trump, J. Comey și FBI. Realizările lui Trump în 2017–2018	57
7. Aspecte juridice ale abuzului de putere din DOJ și FBI	67

8. Alegerile din 2018, socializarea Camerei Reprezentanților, administrația Trump și mass-media ..	75
9. Raportul procurorului special Robert Mueller	85
10. Activitatea unor personalități de dreapta	91
11. Rezumatul evoluției stângii. Agresiunea anti-Trump	97
12. Concluzii până la alegerile prezidențiale din 2020, trei ipotetice și trei sigure	103

PARTEA A II-A

America de la Donald Trump la Joe Biden

1. America după COVID-19 și cazul George Floyd	111
2. America la răscruce	123
3. Controversatul președinte Donald J. Trump	147
4. Despre ultima dezbateră electorală Trump–Biden, alegerile prezidențiale, viitorul Americii și nu numai	153
5. America și alegerile din 2020	159
6. America înșelată și înfrântă	165
7. De ce l-am susținut pe Trump. America în declin, cu un viitor nebulos	195

PARTEA A III-A

Palestina, Israel, Iran și rolul american. Tulburările din Orientul Mijlociu

1. Orientul Mijlociu din Antichitate până la proclamarea Statului Israel	215
2. Războaiele din Orientul Mijlociu, terorismul și politica SUA	237
3. Concluzii	259

<i>Postfață</i> – Demistificarea socialismului american (Marius Ghilezan)	267
--	-----

Cuvânt-înainte

Statele Unite ale Americii la răscrucea istoriei

Cartea doamnei Simona Maria Vrăbiescu Kleckner este un rechizitoriu al stângii americane și o descriere a rolului acesteia. Tonul pesimist al autoarei este perceput de mulți ca un semnal de alarmă. Descrierea acestei istorii ne pune în evidență ceva cunoscut în istorie și anume că statele, popoarele evoluează. America anilor '60, '70, '80, chiar și a anilor '90 nu mai este America de astăzi, din cauza transformărilor profunde din ultima jumătate de secol.

În acei ani, Statele Unite ale Americii au fost văzute ca un real Pământ al Făgăduinței de cei din partea de est a Europei. Această imagine a fost promovată și de celebra industrie a Hollywoodului. America a fost și rămâne acest spațiu al Făgăduinței pentru că îți poți căuta fericirea.

Statele din centrul continentului sunt mai puțin susceptibile la marile mișcări progresiste ale stângii americane. În ciuda pesimismului doamnei Kleckner, în opinia mea, America profundă este America micilor orașe, a comunităților retrase și a preeriilor. O Americă în care au supraviețuit Destinul Manifest și visele coloniștilor.

Stânga americană a apărut pentru că dezvoltarea economică și industrială produce decalaje și discrepanțe. Vina

stângii americane este că nu vrea să lase ca piața să se gestioneze singură. Vrea să intervină, nu să lase acea mână invizibilă a lui Adam Smith să-și facă treaba. De ce vrea să intervină? De teama de nemulțumire socială, de revolte și de pierdere a puterii. Stânga este mai dornică să-și păstreze puterea decât dreapta liberală care se poate adapta la o guvernare minoritară. De ce își dorește stânga să-și păstreze puterea? Din convingerea că stângiștii știu ce este cel mai bine pentru țară.

Personalitatea președintelui Donald J. Trump este una disruptivă, care aduce mari schimbări și de aceea îi pune în dificultate pe cei care și-au păstrat puterea prin mecanisme birocratice și prin mijloace de control și balansare. Președintele Trump este el însuși un adept al birocrăției, o avere mare se gestionează printr-o multitudine de acte și de documente.

Teama stângii este de fapt teama de familia lui Trump și de dorința acestuia de a își stabili o „dinastie“ la vârful politicii americane. O teamă față de cei care îi pot urma și îi pot fi fideli. O altă teamă este faptul că o personalitate ca Donald J. Trump este greu dirijabilă și greu de înșelat datorită experienței în afaceri.

Ca să fiu mai optimist, cred că această perioadă va trece, așa cum au trecut greutățile uriașe ale istoriei americane care au pus în pericol existența statului american. Probabil va fi cunoscută ca o perioadă de tulburare și de mișcări tectonice la nivel social.

Statele Unite ale Americii nu sunt în declin, cum afirmă unii. Hegemonia este transformațională, puterea americană trece într-o altă perioadă a hegemoniei, în aceea în care ceilalți competitori o contestă deschis. Contestarea în mod deschis este invazia Rusiei în Ucraina, conflictul sângeros din Orient, mișcările Chinei, dar și evoluția statelor din America Latină.

Peste 2 ani, puterea americană va împlini 250 de ani și sunt convins că și atunci Statele Unite vor rămâne hegemon, ba chiar își vor consolida puterea. Mecanismele dezvoltate de Părinții Fondatori sunt păstrate cu sfințenie, chiar dacă unii lideri trecători încearcă să le modifice. Pentru că este o Americă profundă, care nu va abdica de la ideile pe care s-a întemeiat, libertatea de a-și căuta fericirea, drepturile omului, libertatea de a se exprima, sacrosancta proprietate privată.

Cartea doamnei Simona Vrăbiescu Kleckner este o incursiune în istoria americană, care ne relevă multe amănunte puțin cunoscute publicului din România. O felicit pe autoare și editura pentru un astfel de demers.

Este necesar ca publicul din România să fie conștient de transformările puterii americane. Pentru că tot ce se întâmplă la Washington, D.C. are un impact real și profund pe tot globul.

Doamna Kleckner, care iubește foarte mult România și Statele Unite ale Americii, încheie această carte extrem de necesară în aceste vremuri printr-o rugăciune care exprimă America profundă și reală: „Tot ce ne rămâne nouă, muritorilor de rând, este să ne rugăm pentru reînvierea Americii Părinților Fondatori, care să fie din nou susținută în vederea stabilității în lume.“

DR. ALEXANDRU CRISTIAN

București, 30 august 2024

Prefață

Să învățăm America, împreună cu Simona M. Vrăbiescu Kleckner

Este o carte pe care nu am putut-o lăsa din mână. Mai ales că am avut șansa de a fi printre primele persoane care au citit analizele profunde ale autoarei asupra a ceea ce s-a întâmplat și se întâmplă în Statele Unite. Titlul acestei lucrări de excepție îi definește cum nu se poate mai bine conținutul: *Stânga americană, Trump, Biden și Orientul Mijlociu*.

La vârsta de 97 de ani, Mona Kleckner bate toate recordurile, inclusiv propriile recorduri, și sintetizează atât de interesant derapajele pe care le observăm în politica celui mai puternic stat al lumii, încât și eu, și dumneavoastră, ca viitori cititori, vom putea înțelege și consecințele, respectiv care va fi viitorul Statelor Unite și ce urmează să se întâmple în plan global în cele două scenarii posibile. Cum vor arăta America și lumea dacă va câștiga Kamala Harris, cum vor arăta America și restul lumii dacă va câștiga Donald Trump. Diferența este uriașă. Mai mare decât a fost oricând altcândva între proiecțiile politice ale democraților și cele ale republicanilor.

Cu o cultură extrem de solidă, acumulată în calitate de șefă a unor importante biblioteci din Statele Unite și pe parcursul masteratelor în informatică de la Columbia University și în drept internațional public, la New York University, precum

și în calitate de președinte al organizației ACORD, creată în scopul promovării democrației în România, Simona Vrăbiescu Kleckner intră practic cu bisturiul în măruntaiele politicii de peste ocean și identifică răul de tip cancerigen în toată grozăvia acestuia.

Acolo, peste ocean, se desfășoară o bătălie de dimensiuni titanice între democrați și republicani, primii devenind într-un mod extrem de periculos, extrem de rapid neomarxiști, socialiști deghizați în progresiști și promovând principii și valori care până de curând au fost respinse de majoritatea cetățenilor americani, iar republicanii făcând eforturi pe măsură pentru a rezista și pentru a-și impune un candidat în persoana lui Donald Trump, capabil să modeleze o Americă normală. Acolo se desfășoară nu un război electoral între două partide, ci pur și simplu un război între două ideologii diametral opuse.

Simona Kleckner invocă frecvent și sugestiv numele lui Alinsky, întemeietorul Partidului Comunist din Statele Unite, care, în mandatul său, între 1919 și 1960, a reușit să recruteze un sfert de milion de membri activi, dintre care mulți au fost invitați și stipendiați în patria sa de origine, Uniunea Sovietică. În calitate de profesor universitar, Alinsky a fost mentorul lui Hillary Clinton, al lui Barack Obama și al altor vârfuri ale Partidului Democrat din Statele Unite, care a fost deturnat de la principiile și obiectivele sale fundamentale. Aflăm și care sunt legăturile dintre Partidul Democrat și unul dintre cei mai activi adepți ai neomarxismului, care este George Soros.

Nu voi intra în detalii, pentru că, dacă fac acest lucru, ajung să scriu o nouă carte despre cartea Simonei Kleckner. Vă recomand însă să o citiți, pentru a afla cum este cultivată și exploatată sărăcia în Statele Unite, pentru generarea de

dependență politică, de ce republicanii nu vor să-i subvenționeze pe săraci pentru a dezvolta în rândul comunităților ambiția de a munci și competitivitatea, veți afla detalii de-a dreptul scandaloase despre violența stângii din anii '60 până în prezent, despre revoluția culturală din Statele Unite, despre lupta pe două fronturi a Partidului Republican împotriva inamicilor interni și externi, despre operațiunile de infiltrare inițiate încă din anii '70, despre intențiile catastrofale de redistribuire a averilor, despre legea reformiștilor privind ipotecile, despre legile care favorizează organizațiile de stânga de tip socialist, despre identitatea socială pe grupuri rasiale, despre întreaga campanie de zvonuri și scenarii false despre Donald Trump.

Este suficient să deschideți această carte de analize pentru a nu o mai lăsa din mână. Felicitări, Mona!

SORIN ROȘCA STĂNESCU

Mulțumiri și recunoștință

Bănuiesc că aceasta va fi ultima mea carte, luând în considerare vârsta mea înaintată.

Cu ocazia apariției ei, vreau să mulțumesc celor care m-au ajutat să-mi transmit ideile fie prin cărți sau articole de ziar, fie prin texte publicate online și distribuite digital.

După ce am ieșit la pensie în America, din funcția de director a Bibliotecii Curții Federale de Comerț Internațional a SUA, și după cele 18 luni petrecute la Președinția României, în calitate de consilieră – la invitația președintelui Emil Constantinescu –, mi-am umplut timpul scriind.

Doresc pe această cale să le mulțumesc celor care m-au îndatorat: editurii Themis Cart, pentru apariția cărții *O mărturie provocată, 1995–2000* (2004), care tratează perioada în care am activat la Președinție și analizează mandatul prezidențial; editurii Ziua, pentru publicarea lucrării *Din Exil – Lobby în SUA pentru România. New York, 1990–1998* (2006), cu sprijinul prietenului Sorin Roșca Stănescu.

În acest context, vreau să le mulțumesc și redactorului-șef Neaga Thotu și tehnoredactorului-șef Rena Căpățână, pentru atenția acordată textului mai complicat al volumului, cuprinzând memorandumuri și alte documente ACORD

(Ad Hoc Committee for the Organization of Romanian Democracy) trimise Congresului american – originalele în limba engleză fiind incluse într-un CD aflat la sfârșitul cărții.

Tot aici, le mulțumesc domnilor Adrian Pătrușcă și Victor Roncea, de la ziarul Ziua, cât și lui Cornel Dumitrescu, un mare patriot – Dumnezeu să-l odihnească! –, editor al săptămânalului *Lumea Liberă Românească* de la New York, unde au fost publicate articolele scrise de mine în perioada când am funcționat în calitate de copreședinte și președinte al Comitetului ACORD.

Le mulțumesc editurii Curtea Veche Publishing și edito-rilor Irén și Grigore Arsene, pe care i-am cunoscut datorită bunului meu prieten din adolescență, din Craiova, Ionică Stanovici – odihnească-se în pace! –, cu care m-am împrietenit și care mi-au publicat cele două volume de memorii *Pe urmele mele în două lumi: România–SUA. Romanul unei vieți – cronică unei epoci* – primul volum, *Libertate pierdută* (2013), evocând perioada de dinainte de război și comunismul din țară, iar cel de-al doilea, *Libertate recâștigată* (2014), reamintind eforturile și reușitele imigrației noastre din SUA. Aici doresc să adresez mulțumirile mele doamnei Doina Jela, care a editat cele două volume cu mare grijă și interes. Totodată, țin să le mulțumesc tuturor celor care și-au exprimat părerile în legătură cu cele ce le-am scris în ambele volume.

Nu în ultimul rând, îmi exprim recunoștința față de bunul meu prieten și sfătuitor Theodor Massim, pentru traducerea în limba engleză a celor două volume de memorii, acestea apărând sub titlul *The story of a life* (Publisher Page Publishing – 2015, 2016).

De asemenea, menționez colaborarea fructuoasă cu editura Curtea Veche Publishing, care a publicat și cartea mea *Pentru Țară, din Exil* (2018), un rezumat al activității ACORD. În acest volum, am fost onorată cu o prefață din partea lui David Funderburk, fost Ambasador al SUA în România (1981–1985). Am avut privilegiul să-i cunosc pe el și pe soția sa Betty, cu care m-am împrietenit. Devenind kongresmen, David Funderburk a sprijinit activitatea Comitetului ACORD, punându-mă în legătură cu mulți dintre colegii săi, fapt pentru care îi exprim recunoștința mea.

Am avut prilejul de a-i cunoaște și le sunt foarte recunoscătoare domnilor Andrei Săvescu, avocat, președinte al Societății de Științe Juridice și coordonator al site-ului juridice.ro, și Răzvan Constandache, colaborator al acestui site, fost procuror și avocat, cărora le-am trimis în ultimii șapte ani articolele mele, în vederea publicării pe portalul juridice.ro, pentru ca ele să poată fi accesate și distribuite digital, Răzvan Constandache editându-le cu mare grijă, pricepere și interes.

Anumite articole, unele dintre acestea cu idei politice deosebite, s-au transformat împreună în cărți, așa cum a fost cazul volumului *Rolul trecutului asupra prezentului: SUA, România și alegerile* (2020), publicat și îngrijit de Curtea Veche Publishing, în care scriu despre președintele Harry Truman și împărțirea Europei între Est și Vest, în 1945, ceea ce a condus la 45 de ani de comunism în țara noastră.

De asemenea, aici și acum este locul unde trebuie să-mi exprim recunoștința și față de doamna Silvia Colfescu, direc-toarea editorială a editurii Vreamea, care a avut bunăvoința de a găsi posibilitatea ca o parte dintre articolele mele apărute în format digital să fie tipărite în cartea *Urmările trecutului:*

Anii 1990–2008–2014–2022 și consecințe (2023), în regie proprie, după ce mai multe edituri i-au refuzat publicarea, față de conținutul politic al acesteia. Cu prietenie, îi mulțumesc și profesorului Silviu Neguț pentru frumoasa și explicativa prefață a acestei cărți.

Iar recent, fiind în țară și profitând de timpul liber oferit de un COVID, am hotărât să public această carte, *Stânga americană, Trump, Biden și Orientul Mijlociu*, la Curtea Veche Publishing, reunind articolele mele despre alegerile americane din 2020 cu ultimul meu articol, despre Orientul Mijlociu, pe care l-am finalizat în luna martie 2024, subiectele fiind de actualitate și având legătură cu alegerile din 5 noiembrie 2024 care vor avea loc în SUA. Textele respective au fost postate pe site-ul juridice.ro, cu excepția celor care constituie capitolele 1, 3 și 5 ale Părții a II-a a volumului.

Apariția cărții de față nu ar fi reușit fără entuziasmul, profesionalismul redutabil, bunăvoința și prietenia lui Răzvan Constandache, care s-a dedicat acestui proiect și căruia îi sunt profund recunoscătoare pentru toată colaborarea noastră din ultimii ani.

Tot aici, le mulțumesc domnilor Alexandru Cristian, Sorin Roșca Stănescu și Marius Ghilezan pentru părerile exprimate în prefața și postfața acestui volum.

În final, îi adresez mulțumiri deosebite și domnului avocat Andrei Săvescu, președintele Societății de Științe Juridice, care mi-a acordat în luna mai 2024 o Diplomă de apreciere pentru o perspectivă înțeleaptă asupra regulilor. Nu putea fi o mai mare compensare pentru ideile mele politice mai neobișnuite sau deosebite de altele decât diploma primită.

Și nu aș putea să închei fără să-i mulțumesc prietenei mele Rodica Grigoriu pentru sfaturile și interesul arătat față de cele

scrise, cât și soțului meu Rudi Kleckner pentru răbdarea înge-rească de care a dat dovadă în toată perioada în care m-am consacrat scrisului. Mulțumesc, dragul meu!

SIMONA M. VRĂBIESCU KLECKNER

București, 22 august 2024

PARTEA I

**Evoluția
mișcării de stânga în SUA
și Donald Trump**

Începutul mișcării de stânga în America

Introducere

Ceea ce m-a determinat să nu trec ușor peste agresivitatea mișcării anti-Trump – fiind o continuare a evoluției mișcării socialist-progresiste în SUA – este faptul că am trăit în 1945 în România, țara mea de origine, trecerea de la o ideologie politică la alta, anume de la monarhia constituțională la marxism-comunist. Iar, acum, în SUA – țara mea adoptivă unde mă aflu din 1966 – sunt din nou martora dorinței unei mișcări de stânga în curs de a căuta transformarea democrației și capitalismului american în marxism-socialist-progresist.

Deci, scopul acestei prezentări este de a arăta evoluția mișcării de stânga din SUA, scrise din perspectiva unui om care a cunoscut comunismul din interior și a suferit de pe urma acestei ideologii sociale.

Totodată, observațiile mele – care m-au făcut să nu tac și să le aștern pe hârtie – le adresez cetățenilor români, fie celor care nu au avut multă informație despre evoluția mișcării de stânga din SUA sau celor care preiau evenimentele recente prin canalul CNN, unde jurnaliștii activează ca unii politici servind o agendă de stânga, cu informații numite *fake news*, adică un *simulacru de știri*.

O parte din text a fost luat din volumul II al memoriilor mele intitulate *Pe urmele mele în două lumi: România-SUA*, Curtea Veche Publishing, 2014, referindu-se la cele întâmplare sau văzute atunci de mine personal. Iar completarea despre președinția Obama este luată din textul traducerii acelorași memorii în limba engleză, *The Story of a Life. Liberty Regained*, apărute mai târziu, în 2016. Evenimentele recente sunt redată cu informații auzite și văzute de mine la canalele Fox News sau OAN și cu părerile unor autori.

Începutul mișcării de stânga în America

Partidul Comunist American a fost înființat în 1919, avându-l ca teoretician pe activistul Saul Alinsky, care l-a avut ca mentor pe Lenin. În vederea socializării Americii, el căuta coaliția maselor pentru cucerirea puterii, infiltrarea instituțiilor existente în vederea distrugerii lor. Partidul comunist activa cu vorbe pe când președinții democrați au luat măsuri contra sărăciei, „War on Poverty“ („Războiul contra sărăciei“), crezând că este remediul către liniște socială, dar care nu a împiedicat viitoarea violență a anilor '60.

În 1965, când am plecat din România și am ajuns *via* Italia la 27 aprilie 1966 în SUA, consideram America imună la influența comunistă. Dar m-am înșelat. Odată cu deschiderea arhivelor sovietice în 1992, publicate în cartea *The Secret World of American Communism*, New Haven, Yale University Press, 1995, cu documente cercetate de Klehr Harvey, John Earl Haynes și F.I. Firsov, atunci am aflat cu detalii despre existența Partidului Comunist (Communist Party of the USA, CPUSA) înființat în 1919 în SUA. A fost un partid disciplinat și organizat, cu un Comitet Central, un Birou Politic, cu membrii aprobați de Cominternul Uniunii Sovietice și cu ședințe săptămânale.

Din 1919 până în 1960, Partidul a numărat un sfert de milion de membri, despre care cu mirare am citit că frecvent călătoreau la Moscova în vederea primirii de acolo de sfaturi, clarificări și fonduri clandestine în scopul producerii unei posibile revoluții interne în SUA spre ideologia comunistă.

Teoreticianul activist al Partidului – fără a fi membru de partid – a fost Saul Alinsky, născut în 1909 la Chicago. Era de origine rusă, avându-l ca mentor-erou pe Lenin, acesta justificând strategia revoluționară nu numai în Rusia, ci și pentru binele întregii omeniri. La început, Saul a organizat săracii sau ghetourile negrilor, însă în anii '60 și-a reformat gândirea, militând pentru a forma o coaliție largită a comuniștilor, anarhiștilor, liberalilor, democraților, radicalilor negri și a studenților democrați în vederea câștigării puterii maselor.

În 1971, Alinsky a publicat cartea *Rules for Radicals* (*Reguli pentru radicali*), dedicată lui Lucifer sau Satana, în care susține că menirea activiștilor este să formeze o bază de putere a maselor în vederea schimbării ordinii sociale. Strategia era *infiltrarea sistemului politic existent capitalist* și, după acumularea unei puteri suficiente, distrugerea treptată a instituțiilor din interior. Se pare că scopul final era doar *cucerirea puterii*, deoarece Alinsky nu indică și planul ulterior de conducere.

Alinsky a murit în 1972, dar a rămas un personaj a cărui gândire a influențat, cu intermitențe, mișcarea liberală până în zilele noastre, fiind mentorul unor personalități cunoscute. Printre aceștia o menționez pe Hillary Clinton, care l-a avut pe Alinsky profesor și a cărei teză de doctorat a fost despre cartea sa *Rules for Radicals*, ea fiind de acord cu ideile lui. De asemenea, fostul președinte Barack H. Obama l-a avut ca mentor pe

Saul Alinsky, adoptând ideile sale marxist-leniniste, deși nu apucase să-l cunoască personal.

Războiul contra sărăciei

Partidul Comunist American, dirijat de la Moscova, activa doar cu vorbe, dar fără soluții concrete pentru eradicarea așa-zisei *sărăcii din America*. Ca remediere, unii președinți democrați au promovat realmente un război contra sărăciei, „War on Poverty“, în vederea unor ajutoare sociale. Astfel, această acțiune a fost denumită de către diverșii președinți în mod diferit: „New Deal“ („Noua Afacere“) a președintelui F.D. Roosevelt, 1933–1935; „Fair Deal“ („Echitate socială“) a președintelui Truman; „New Frontier“ („Noua Frontieră“) a președintelui J.F. Kennedy; „The Great Society“ („Marea Societate“) a președintelui L.B. Johnson.

Controversa între democrați și republicani referitoare la soluționarea problemei sărăciei consta în faptul că primii susțin că ajutorul social reduce numărul celor săraci, iar republicanii au convingerea că ajutoarele din bugetul federal au o influență negativă, din cauză că oamenii, contând pe ele, devin dependenți de ele. Părerea republicană susține că sărăcia dispare doar prin promovarea și încurajarea dezvoltării economiei care, pe de o parte, oferă locuri de muncă și, pe de alta, deșteaptă ambiția și mândria personală de a munci, a fi om independent, nu dependent de stat.